इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज" [४] इति । नराशंसाख्योऽष्टमानुयाजदेवः, स च देवः द्योतमानात्मकः, इन्द्रः परमैश्वर्ययुक्तः त्रिवरूथः सेनात्रययुक्तः रथो रथयुक्तः, स च सरस्वत्या अश्विभ्याञ्च सह ईयते व्याप्रियते, रूपं रूपसम्पादकम् अमृतं सुखकारणं जनित्रं प्रजोत्पादकं रेतो न रेत इव, यथा रेतः स्वस्थाने प्रापयन्ति तथा इन्द्रायेन्द्रार्थम् अयं त्वष्टा नराशंसाख्यो देवः इन्द्रियाणि दधत् सम्पादयति ॥

नवममन्त्रमाह । "देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यपर्णो अश्विभ्याम् । सरस्वत्याः सुपिप्पलः । इन्द्राय पच्यते मधु । ओजो न जूतिमृषभो न भामम् । वनस्पतिर्नो दधदिन्द्रियाणि । वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज" इति । नवमानुयाजदेवो वनस्पतिशब्दवाच्यः, स च देवो द्योतमानात्मकः इन्द्रः इन्द्रेण सहितः हिरण्यपर्णः सुवर्णपत्रः अश्विभ्यां देवाभ्याञ्च युक्तः सरस्वत्याश्च सम्बन्धि सुपिप्पलः शोभनफलोपेतः, इन्द्रार्थमस्मिन् यज्ञे मधु मधुरं हविः पच्यते। ओजो न जूतिं, यथा शरीरमध्ये बलशक्तिवेगमुत्पादयति। ऋषभो न भामं, यथा लोके कश्चिदृषभो दृप्तः क्रोधमुत्पादयति, तद्वदयं वनस्पतिः नः अस्मदर्थमिन्द्रियाणि दधतु सम्पादयतु ॥

अथ दशममन्त्रमाह । "देवं बर्हिर्वारितीनाम् । अध्वरे स्तीर्णमश्विभ्याम् । चूर्णं मदाः सरस्वत्याः [५]। सोनमिन्द्र ते सदः । ईशाये मन्युꣳ राजानं बर्हिषा दधुरिन्द्रियम् । वसु-